

PARMENIDIS FRAGMENTA

H. Diels & W. Kranz (edd.)

TEXT

archives équivalences

bibliothèque de philosophie

2003

- © 2003 ADRIAN REZUŞ [L^AT_EX₂_ε-EDITION, *Addenda*, etc.]
- © 2003 SALVADOR DALÍ ESTATE [LOGO Salvador Dalí: *Centaure*]
- © 2002 ANDANA CALINESCO (Bucharest, Romania) [GRAPHICS *Violence*]
- © 2003 ÉQUIVALENCES [PDFL^AT_EX – HYPERSCREEN]

THIS ELECTRONIC EDITION IS A **non-profit** PUBLICATION
PRODUCED BY PDF_TE_X 14.H &
CREATED BY L^AT_EX₂_ε with HYPERREF & HYPERSCREEN

PDF_TE_X14.H © 2001 HÀN THẾ THÀNH
L^AT_EX₂_ε © 1993–2001 THE L^AT_EX₃ PROJECT TEAM *et al.*
HYPERREF © 1995–2001 SEBASTIAN RAHTZ
HYPERSCREEN © 2001–2002 ADRIAN REZUŞ [based on PDFSCREEN]
PDFSCREEN © 1999–2001 C. V. RADHAKRISHNAN

TYPESET BY BABEL [GREEK_TE_X] in *Kerkis* [Adobe TYPE 1]
Kerkis © 2002 Department of Mathematics, University of the Ægæan
PRINTED IN THE NETHERLANDS – 25TH DECEMBER 2003

Παρμενίδης
ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ

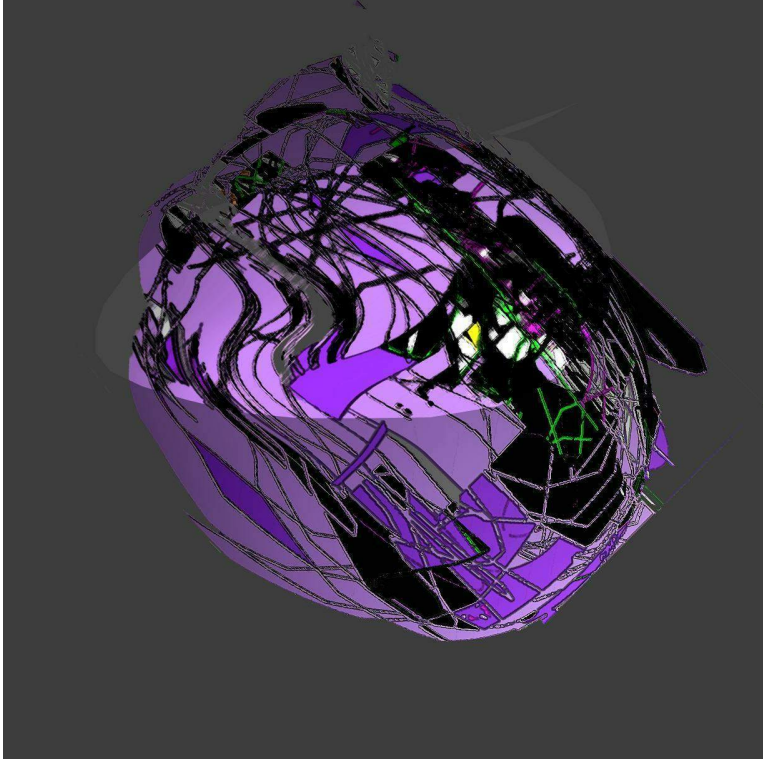
H. Diels & W. Kranz (edd.)
Die Fragmente der Vorsokratiker

Weidemann, Berlin: ⁶1951 [1, pp. 227-245]

A. H. Coxon - D. O'Brien & J. Frère

Addenda

1986, 1987

Παρμενίδης *Περὶ φύσεως*

1

ἵπποι ταί με φέρουσιν, ὅσον τ' ἐπὶ θυμὸς ἰκάνοι,
πέμπον, ἐπεὶ μ' ἔς ὁδὸν βῆσαν πολύφημον ἄγουσαι
δαίμονος, ἢ κατὰ πάντ' ἄστη φέγει εἰδότα·^{[1]3}
τῆ φερόμην· τῆ γὰρ με πολύφραστοι φέρον ἵπποι
⁵ ἄρμα τιταίνουσαι, κοῦραι δ' ὁδὸν ἠγεμόνευον.
ἄξων δ' ἐν χνοίῃσιν ἴ<ει> σύριγγος ἀυτὴν
αἰθόμενος – δοιοῖς γὰρ ἐπείγετο δινωτοῖσιν
κύκλοις ἀμφοτέρωθεν –, ὅτε σπερχοῖατο πέμπειν
Ἥλιάδες κοῦραι, προλιποῦσαι δώματα νυκτός,
¹⁰ εἰς φάος, ὡσάμεναι κράτων ἄπο χερσὶ καλύπτρας.^{[1]10}
ἐνθα πύλαι νυκτός τε καὶ ἡματός εἰσι κελεύθων,
καὶ σφας ὑπέρθυρον ἀμφὶς ἔχει καὶ λάινος οὐδός·
αὐταὶ δ' αἰθέριαι πλήνται μεγάλοισι θυρέπροις·
τῶν δὲ Δίκη πολυποίνος ἔχει κληῖδας ἀμοιβούς.
¹⁵ τὴν δὴ παρφάμεναι κοῦραι μαλακοῖσι λόγοισιν
πεῖσαν ἐπιφράδέως, ὥς σφιν βαλανωτὸν ὄχημα
ἀπτερέως ὡσειε πυλέων ἄπο· ταὶ δὲ θυρέτρων

χάσμ' ἄχανές ποιήσαν ἀναπτάμεναι πολυχάλκους
ἄξονας ἐν σύριγξιν ἀμοιβαδὸν εἰλίξασαι
²⁰ γόμφοις καὶ περόνησιν ἀρηρότε· τῆ ῥα δί αὐτέων
ἰθὺς ἔχον κοῦραι κατ' ἀμαξιτὸν ἄρμα καὶ ἵππους.
καὶ με θεὰ πρόφρων ὑπεδέξατο, χεῖρα δὲ χειρὶ
δεξιτερῆν ἔλεν, ὦδε δ' ἔτος φάτο καί με προσηύδα·

ὦ κοῦρ' ἀθανάτοισι συνάορος ἠνιόχοισιν,
²⁵ ἵπποις ταί σε φέρουσιν ἰκάνων ἡμέτερον δῶ,
χαῖρ', ἐπεὶ οὔτι σε μοῖρα κακὴ προὔπεμπε νέεσθαι
τήνδ' ὁδὸν – ἧ γὰρ ἀπ' ἀνθρώπων ἐκτὸς πάτου ἐστίν –,
ἀλλὰ θέμις τε δίκη τε. ζρεῶ δέ σε πάντα πυθέσθαι
ἡμέν ἀληθείης εὐκυκλέος ἀτρεμέσ ἦτορ
³⁰ ἠδὲ βροτῶν δόξας, ταῖς οὐκ ἔνι πίστις ἀληθής.
ἀλλ' ἔμπης καὶ ταῦτα μαθήσεται, ὡς τὰ δοκοῦντα
χρῆν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα.

2

εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν ἐρέω, κόμισαι δὲ σὺ μῦθον ἀκούσας,
αἴπερ ὁδοὶ μοῦναι διζήσιός εἰσι νοῆσαι·
ἢ μὲν ὅπως ἔστιν τε καὶ ὡς οὐκ ἔστι μὴ εἶναι,
πειθοῦς ἐστι κέλευθος – ἀληθείη γὰρ ὀπηδεῖ –,
⁵ ἢ δ' ὡς οὐκ ἔστιν τε καὶ ὡς χρεῶν ἐστι μὴ εἶναι,
τὴν δὴ τοι φράζω παναπευθεὰ ἔμμεν ἀταρπὸν·
οὔτε γὰρ ἄν γνοιγῆς τό γε μὴ ἔδον – οὐ γὰρ ἀνυστόν
οὔτε φράσασαις·

3

... τὸ γὰρ αὐτὸ νοεῖν ἐστὶν τε καὶ εἶναι.

4

λεῦσσε δ' ὅμως ἀπεόντα νόῳ παρεόντα βεβαίως·
οὐ γὰρ ἀποτιμήξει τὸ ἐὸν τοῦ ἐόντος ἔχεσθαι
οὔτε σκιδνάμενον πάντη πάντως κατὰ κόσμον
οὔτε συνιστάμενον.

5

ξυνὸν δέ μοί ἐστιν,
ὀππόθεν ἄρξωμαι· τόθι γὰρ πάλιν ἴζομαι αὐθις.

6

ξρῆ τὸ λέγειν τε νοεῖν τ' ἐὸν ἔμμεναι· ἔστι γὰρ εἶναι,
μηδὲν δ' οὐκ ἔστιν· τὰ σ' ἐγὼ φράζεσθαι ἄνωγα.
πρώτης γὰρ σ' ἀφ' ὁδοῦ ταύτης διζήσιος <εἴργω>,
αὐτὰρ ἔπειτ' ἀπὸ τῆς, ἣν δὴ βροτοὶ εἰδότες οὐδέν
⁵ πλάττονται, δίκρανοι· ἀμηχανίη γὰρ ἐν αὐτῶν
στήθεσιν ἰθύνει πλακτὸν νόον· οἱ δὲ φοροῦνται.
κωφοὶ ὁμῶς τυφλοὶ τε, τεθηπότες, ἄκριτα φύλα,
οἷς τὸ πέλειν τε καὶ οὐκ εἶναι ταῦτὸν νενόμισται
κού ταῦτόν, πάντων δὲ παλίντροπὸς ἐστὶ κέλευθος.

7

οὐ γὰρ μήποτε τοῦτο δαμῆ μη ἐόντα·

ἀλλὰ σὺ τῆσδ' ἀφ' ὁδοῦ διζήσιος εἶργε νόημα·
μηδέ σ' ἔθος πολὺπειρον ὁδὸν κατὰ τήνδε βιάσθω,
νωμῶν ἄσκοπον ὄμμα καὶ ἠχήεσσαν ἀκουίην
5 καὶ γλῶσσαν, κρῖναι δὲ λόγῳ πολὺδηριν ἔλεγχον
ἕξ ἐμέθεν ῥηθέντα.

8

μόνος δ' ἔτι μῦθος ὁδοῖο
λείπεται ὡς ἔστιν· ταύτη δ' ἐπὶ σήματ' ἔασι
πολλὰ μάλ', ὡς ἀγένητον ἐὸν καὶ ἀνώλεθρόν ἐστιν,
ἔστι γὰρ οὐλομελές τε καὶ ἀτρεμές ἤδ' ἀτέλεστον.^{[8]4}
5 οὐδέ ποτ' ἦν οὐδ' ἔσται, ἐπεὶ νῦν ἔστιν ὁμοῦ πᾶν,
ἔν, συνεχές· τίνα γὰρ γένναν διζήσεαι αὐτοῦ·
πῆ πόθεν αὐξηθέν· οὔτ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐάσω
φάσθαι σ' οὐδὲ νοεῖν· οὐ γὰρ φατὸν οὐδὲ νοητόν
ἔστιν ὅπως οὐκ ἔστι. τί δ' ἂν μιν καὶ χρέος ᾤρσεν
10 ὕστερον ἢ πρόσθεν, τοῦ μηδενοῦς ἀπξάμενον, φῦν·
οὔτως ἢ πάμπαν πελέναι χρεῶν ἐστιν ἢ οὐχί.
οὐδέ ποτ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐφήσει πίστιος ἰσχύς.^{[8]13}
γίγνεσθαι τι παρ' αὐτό· τοῦ εἶνεκεν οὔτε γενέσθαι
οὔτ' ὄλλυσθαι ἀνήκε Δίκη χαλάσασα πέλησιν,
15 ἀλλ' ἔχει· ἢ δὲ κρίσις περὶ τούτων ἐν τῷδ' ἔστιν·
ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν· κέκριται δ' οὔν, ὥσπερ ἀνάγκη,
τὴν μὲν εἶναι ἀνόητον ἀνώνυμον – οὐ γὰρ ἀληθῆς
ἔστιν ὁδός – τὴν δ' ὥστε πέλειν καὶ ἐτήτυμον εἶναι.

πῶς δ' ἂν ἔπειτα πέλα τὸ ἐόν · πῶς δ' ἂν κε γένοιτο.^{[8]19}

²⁰ εἰ γὰρ ἔγεντ', οὐκ ἔστ', οὐδ' εἴ ποτε μέλλει ἔσεσθαι.

τῶς γένεσις μὲν ἀπέσβεσται καὶ ἄπυστος ὄλεθρος.

οὐδὲ διαιρετόν ἐστιν, ἐπεὶ πᾶν ἐστὶν ὁμοῖον·

οὐδέ τι τῇ μᾶλλον, τὸ κεν εἴργοι μιν συνέχεσθαι,

οὐδέ τι χειρότερον, πᾶν δ' ἔμπλεόν ἐστιν ἐόντος.

²⁵ τῷ ζυνεχὲς πᾶν ἐστὶν· ἐὼν γὰρ ἐόντι πελάζει.

αὐτὰρ ἀκίνητον μεγάλων ἐν πείρασι δεσμῶν

ἔστιν ἄναρχον ἄπαυστον, ἐπεὶ γένεσις καὶ ὄλεθρος^{[8]27}

τῆλε μάλ' ἐπλάχθησαν, ἀπῶσε δὲ πίστις ἀληθείης.

ταῦτόν τ' ἐν ταύτῳ τε μένον καθ' ἑαυτὸ τε κεῖται

³⁰ χούτως ἔμπεδον αὐθι μένει· κρατερὴ γὰρ Ἀνάγκη

πείρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει, τὸ μιν ἀμφὶς ἐέργει,

οὐνεκεν οὐκ ἀτελεύτητον τὸ ἐὼν θέμις εἶναι·

ἔστι γὰρ οὐκ ἐπιδεῆς· μὴ ἐὼν δ' ἂν παντὸς ἐδεῖτο.^{[8]33}

ταῦτόν δ' ἐστὶ νοεῖν τε καὶ οὐνεκεν ἔστι νόμη.

³⁵ οὐ γὰρ ἄνευ τοῦ ἐόντος, ἐν ᾧ πεφατισμένον ἐστίν,

εὐρήσεις τὸ νοεῖν· οὐδ' ἦν γὰρ <ἦ> ἔστιν ἢ ἔσται

ἄλλο πάρεξ τοῦ ἐόντος, ἐπεὶ τό γε Μοῖρ' ἐπέδησεν

οὐλον ἀκίνητόν τ' ἔμεναι· τῷ πάντ' ὄνομ' ἔσται,

ὅσσα βροτοὶ κατέθεντο πεποιθότες εἶναι ἀληθῆ,

⁴⁰ γίγνεσθαι τε καὶ ὄλλυσθαι, εἶναί τε καὶ οὐχί,

καὶ τόπον ἀλλάσσειν διὰ τε χροῶ φανὸν ἀμειβεῖν.

αὐτὰρ ἐπεὶ πείρας πύματον, τετελεσμένον ἐστί

πάντοθεν, εὐκύκλου σφαιρῆς ἐναλίγκιον ὄγκῳ,
μεσσόθεν ἰσοπαλὲς πάντη· τὸ γὰρ οὔτε τι μεῖζον
⁴⁵ οὔτε τι βαιότερον πελέναι χρεόν ἐστι τῆ ἢ τῆ.
οὔτε γὰρ οὐκ ἐὼν ἔστι, τὸ κεν παύοι μιν ἰκνεῖσθαι
εἰς ὁμόν, οὔτ' ἐὼν ἔστιν ὅπως εἶη κεν ἐόντος
τῆ μᾶλλον τῆ δ' ἦσσαν, ἐπεὶ πᾶν ἔστιν ἄσυλον·
οἷ γὰρ πάντοθεν ἴσον, ὁμῶς ἐν πείρασι κύρει.
⁵⁰ ἐν τῷ σοι παύω πιστὸν λόγον ἠδὲ νόημα
ἀμφὶς ἀληθείης· δόξας δ' ἀπὸ τοῦδε βροτείας
μάνθανε κόσμον ἐμῶν ἐπέων ἀπατηλὸν ἀκούων.
μορφάς γὰρ κατέθεντο δύο γνώμας ὀνομάζειν·
τῶν μίαν οὐ χρεῶν ἔστιν – ἐν ᾧ πεπλανημένοι εἰσὶν –
⁵⁵ ἀντία δ' ἐκρίναντο δέμας καὶ σήματ' ἔθεντο
χωρὶς ἀπ' ἀλλήλων, τῆ μὲν φλογὸς αἰθέριον πῦρ,
ἦπιον ὄν, μέγ' ἐλαφρόν, ἐωυτῷ πάντοσε τωῦτόν,
τῷ δ' ἑτέρῳ μὴ τωῦτόν· ἀτὰρ κάκεῖνο κατ' αὐτό
τάντια νύκτ' ἀδαῆ, πυκινὸν δέμας ἐμβριθὲς τε.
⁶⁰ τὸν σοι ἐγὼ διάκοσμον εὐοικότα πάντα φατίζω,
ὡς οὐ μὴ ποτέ τις σε βροτῶν γνώμη παρελάσση.

9

αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα φάος καὶ νύξ ὀνόμασται
καὶ τὰ κατὰ σφετέρας δυνάμεις ἐπὶ τοῖσί τε καὶ τοῖς,
πᾶν πλέον ἔστιν ὁμοῦ φάεος καὶ νυκτὸς ἀφάντου
ἴσων ἀμφοτέρων, ἐπεὶ οὐδετέρῳ μετὰ μηδέν.

10

εἴση δ' αἰθερίαν τε φύσιν τά τ' ἐν αἰθέρι πάντα
σημάτα καὶ καθαρᾶς εὐαγέος ἡελίοιο
λαμπάδος ἔργ' αἰδήλα καὶ ὀππόθεν ἐξεγένοντο,
ἔργα τε κύκλωπος πεύση περίφοιτα σελήνης
⁵ καὶ φύσιν, εἰδήσεις δὲ καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχοντα
ἐνθεν ἔφου τε καὶ ὥς μιν ἄγουσ' ἐπέδησεν Ἀνάγκη
πείρατ' ἔχειν ἄστρων.

11

πῶς γαῖα καὶ ἥλιος ἠδὲ σελήνη
αἰθήρ τε ξυνὸς γάλα τ' οὐράνιον καὶ Ὀλυμπος
ἔσχατος ἠδ' ἄστρων θερμὸν μένος ὠρμήθησαν
γίνεσθαι.

12

αἰ γὰρ στεινότεραι πληντο πυρὸς ἀκρήτιο,
αἰ δ' ἐπὶ ταῖς νυκτός, μετὰ δὲ φλογὸς ἴεται αἶσα·
ἐν δὲ μέσῳ τούτων δαίμων ἢ πάντα κυζερνᾷ·
πάντα γὰρ <ἦ> στυγεροῖο τόκου καὶ μιξίος ἄρχει^{[12]4}
⁵ πέμπουσ' ἄρσενι θήλυ μιγῆν τό τ' ἐναντίον αὐτίς
ἄρσεν θηλυτέρῳ.

13

πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων.

14

νυκτιφαῆς περι γαῖαν ἀλώμενον ἀλλότριον φῶς.

15

αἰεὶ παπταίνουσα πρὸς αὐγάς ἡελίοιο.

16

ὥς γὰρ ἕκαστος ἔχει κρᾶσιν μελέων πολυπλάγκτων,
τὸς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται· τὸ γὰρ αὐτὸ
ἔστιν ὅπερ φρονεῖ μελέων φύσις ἀνθρώποισιν
καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλεόν ἐστι νόημα.

17

δεξιτεροῖσιν μὲν κούρους, λαιοῖσι δὲ κούρας.

18

femina virque simul Veneris cum germina miscent,
venis informans diverso ex sanguine virtus
temperiem servans bene condita corpora fingit.
nam si virtutes permixto semine pugnent
nec faciant unam permixto in corpore, dirae
nascentem gemino vexabunt semine sexum.

19

οὕτω τοι κατὰ δόξαν ἔφθυ τάδε καὶ νυν ἔασι
καὶ μετέπειτ' ἀπὸ τοῦδε τελευτήσουσι τραφέντα·

τοῖς δὲ νύξιν ἄνθρωποι κατέθεντ' ἐπίσημον ἑκάστω.

Addenda¹

- 1³ O:** δαίμονος, ἣ κατά <...> φέρει εἰδότη φῶτα·
- 1¹⁰ C:** εἰς φάος, ὡσάμεναι κράτων ἄπο χερσὶ καλύπτρας.
- 8⁴ C:** οὐλον μουνογενές τε καὶ ἀτρεμές ἤδ' ἀτέλεστον·
- 8⁴ O:** μοῦνόν <τ'> οὐλομελές τε καὶ ἀτρεμές ἤδ' ἀτέλεστον·
- 8¹³ O:** οὐδέ ποτ' ἐκ <του> εἶδος ἐφήσει πίστιος ἰσχύς
- 8¹⁹ O:** πῶς δ' ἂν ἔπειτα πέλοι τὸ ἐόν · πῶς δ' ἂν κε γένοιτο·
- 8¹⁹ C:** πῶς δ' ἂν ἔπειτα πέλοιτο ἐόν · πῶς δ' ἂν κε γένοιτο·
- 8²⁷ O:** ἔστιν ἄναρχον, ἄπαυστον, ἐπεὶ γένεσις καὶ ὄλεθρος
- 8³³ O:** ἔστι γὰρ οὐκ ἐπιδευές· μὴ ἐόν δ' ἂν παντὸς ἐδεῖτο.
- 12⁴ O:** πάντη γὰρ <ἦ> συγεροῖο τόκου καὶ μιξίος ἄρχει
- 12⁴ C:** πάντη γὰρ <ἦ> συγεροῖο τόκου καὶ μιξίος ἄρχει
- 16² C O** τὼς νόος ἀνθρώποισι παρέστηκεν·

¹ *Sigla:* **C** – A. H. COXON *The Fragments of Parmenides*, A critical text with introduction, translation, the ancient *testimonia* and a commentary, Van Gorcum, Assen / Maastricht [The Netherlands] & Wolfeboro, New Hampshire 1986 [*Phronesis* 3]; **O** – P. AUBENQUE (ed.) *Études sur Parménide*, Tome 1: *Le Poème de Parménide*, Texte, traduction, essai critique par DENIS O'BRIEN en collaboration avec JEAN FRÈRE, Librairie philosophique J. Vrin, Paris 1987 [*Bibliothèque d'Histoire de la Philosophie*].

Synopsis

<i>Parmenidis Fragmenta</i> [Diels-Kranz]	5
<i>Addenda</i>	14

